

Haram lezzet başa belâdır

Abdulgani Bey: “Haram sevmek bize nelere mal olur? Gençlikteki haram ve günah keyiflerin hayatımızda yol açtığı kayıplar üzerinde durur musunuz?”

Ömrün baharı olarak telakki edilen gençlik, Kur’ân nazarında, eğer îmân ve iffet içinde geçerse, âhiret hayatının sabahı hükmündedir. İffet ve istikâmet içinde geçmediği takdirde ise, gençlik çok kısadır. Bir fırtına kadar çabuk, hızlı ve heyecanla akar, eser, geçer, gider.

Gençlik hayatının çabuk gideceğinden aslâ şüphe edilmemesi gerektiğini; yaz’ın güze ve kışa yer vermesi ve gündüzün akşama ve geceye dönüşmesi kesinliğinde, gençliğin de yerini ihtiyarlığa ve ölüme bırakacağını beyan eden Üstad Bedüzzaman Saîd Nursî Hazretleri; fânî ve geçici gençliğin istikâmet dâiresinde iffetle hayra sevk edilmesi halinde o gençlikle ebedî bir gençlik kazanmanın mümkün olacağını, bütün semâvî kitapların ve bütün peygamberlerin bunu müjde ettiklerini kaydeder.

Üstad Saîd Nursî Hazretlerine göre, güzel gençlik nîmeti gayr-i meşrû sefâhet ve haram keyifler için sarf edildiği takdirde; ikisi âhiret hayatında, altısı da dünya hayatında--hemen--olmak üzere sekiz açıdan kaybedilmiş olur:

Âhiretteki kayıplar şunlardır:

1-Âhiret mes’ûliyeti. Haram gençlik keyifleri, tövbe edilmediği takdirde, Mahşerde ve Mahkeme-i Kübrâ’da geriye dönüşsüz pişmanlıklara sebep olur. Çünkü Cenab-ı Allah verdiği nimetlerin hesabını sorar. Haramlarla iç içe geçirilmiş şükürsüz bir gençlik orada bize ancak mahcubiyet getirir, yüzümüzü kızartır, başımızı yere eğdirir.

2-Kabir azabı diğer bir uhrevî kayıptır. Haram ve günahla örülmüş bir gençlik, kabir azabını da davet eder.

Dünyadaki kayıplar ise şunlardır:

1-Haram lezzetin içinde bulunan; bu lezzetin bitmesinden gelen “teessüf” acısı ve

sona ermesinden doğan “hüzün” belâsı, yüreğimizi derinden yakar. Çünkü lezzetin helâl olması için alın teri harcarsak, bu alın teri ve hak ediş mânevî şükür hükmüne geçer; görünüşte bitse de, Allah’ın hazînesinde devamı vardır! Şükredilen her nîmet, bir Cennet nîmetidir; bitmeyen bir hazineden gelir, bitmeyen bir hazineye götürür. Fakat şükürsüz ve haram lezzetler,—sadece görüldüğü kadar olduğundan—çabuk biterler. Bitiş eleme ise, lezzetin verdiği keyiften çok daha acıdır. İnsanı maddî-mânevî yıkar, perîşan eder.

2-Haram lezzet; kul hakkını ihlâl ve başkasının hakkını çiğnemeye dayanıyor ise, Allah’ın adâleti gereği buna karşılık gelen dünyevî bedel--uhrevî tazminâtı hâriç—, ayrı bir cezâ takdiri olarak en beklenmedik zamanda kapımızı çalar. Burada, “Eden, bulur!”, “Eken, biçer” kuralı işler; bu da bizi mahveder. Helâl lezzetler ise, kendi hakkın ve alın terin olduğundan, böyle bir acı sondan muaftır.

3-Haram lezzetin içinde “kıskançlık” eleme vardır. Taşınmaz, çekilmez, dayanılmaz; çoğu zaman tehlikeli olaylara da neden olur. Helâl lezzetler ise, “hak” esası üzerine kurulduğundan, özünde bu eleme yol verecek bir boşluk ve tatminsizlik bulunmaz.

4-Haram lezzetin içinde “ayrılık” eleme vardır. Her dünyevî keyif ve lezzette var olan “ayrılık ve firak” acısı; lezzeti ve keyfi sıfıra indirecek boyutta insan ruhunda tahribât yapar. Helâl lezzetlerde ise, Allah’ın izniyle Cennette tekrar kavuşma gerçekleşeceği için; dünya itibarıyla ayrılık olsa da, ebedî ayrılık yoktur.

5-Haram lezzetin tabîyatında mukabele görmemek, karşılık bulmamak ve içten sevilmemek elem vardır. Helâl lezzetler ise; özünde hak ihlâli olmadığından ve karşılıklı nezâket ve saygıyı esas aldığından, bu elemlerden muaftır.

6-Haram lezzetler, insan ruhu üzerinde tahripkârdırlar. Rûhu boşluğa atar, kalbi ağlatır, vicdânı sızlatır, hâfızamızı zaafiyete uğratar, duyguları yıpratır, insanı bunaltır. Helâl lezzetler ise, Allah’ın verdiği bir izne ve müsaadeye dayandığından; bünyesinde böyle rûhî tahriplere yol açan unsurlar taşımaz.

Bütün bu elemler, acılar ve ârizalar; haram keyiflerden gelen cüz’î lezzetleri zehirli bir bal hükmüne indirmektedir. Oysa helâl dâiresi geniştir; keyfe kâfi gelir. Harama girmeye hiç lüzum yoktur.1

Dipnotlar:

1- Şuâlar, s. 186; Asâ-yı Mûsâ, s. 22; Sözler, s. 33